

Edebiyat Defteri

İsmail Esiner -Yazıları-

Oluřturulma Tarihi:
8 Nisan 2022 Cuma

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

Önsöz

Duygularını emanet ettiğin değil midir?
Belki bir gün belki her gün
Zamansız sevmelerin olduğu bir defada olsa
Her defasında yanın da olmak istediğin
Kahır sitemine bile çoğu zaman evet dediğin de
Katlanmak mı sevmek
Orası da bir çelişki
O tarafta mı kalacaksın
Yoksa
Karşısında mı her şeyi söyleyeceksin belli
Olmayan bir ikilemdir
Aşkın sevdanın bazen yanında
Bazen de uzakta olduğu için kavuşamama durumu
Kim bilir
Duygular düşüncelerde düşüncelerinde
Duygularda olduğu bölüm gibi yılların
Yaşamaktı yaşamdı el ele gezdiğin yerler
Dur birde şöyle düşün demek gerekir hayatın
İnce noktasında
Ya yaşanmasa idi o koskoca seneler
Ömür dediğin yaşamın ortasında
Anekdotlar yazılan o kadar kelimenin ardı arkasınca
İstenilen istenilmiş beyin karmaşası gibi
Unuttun mu demek bile yürek sancısı hani vardı ya
Hani vardı ya
Türetmeleri hatırlayamadın mı geçmişte geçen seneleri
Öyle bakıp durma
İçimi yakar geçmişim
Öyle bakıp durma
Sevda ya yenik düşmüş benliğim
Karmakarışık yıllarım var, anlatsam
Düşüncende yer alır geçmişliğim
Bazen de
Durup düşünürsün
NeReDeN NeRDeN
Unutup gitmiş sevilmişim
Sevmişliğim.

NeRDeN

NeRDeN'in

Misali Hikâyesi

NeReDeN NeRDeN'e nasıl

Geldik

Bir bilseniz

Zamanın içinde yaşananları duysanız inanamıyorum dersiniz

Anlatılan her şeyin vardır bir gerçeği sorsan bir türlü sormasan bin türlü eşleşmesi

İnanamadım kime önem gösterdi isem insan saydım dersiniz

Ben insanlığı yaptıklarımla çok iyi anladım

Bazı kişilerin hayatları rezil rüsva idi, geçmişleri

Yaşadıklarına şahit olunca farkına vardım

Elinde tutup kaldırmak belki insanlığa eş değerd

Anlamadılar gerçeği

Sevgi ve aşk üzerinde bir konuştular mı?

Sen sanırsın

Ferhat ile şirin

Yok, yok

Leyla ile mecnun diyelim.

Mecnun olmak zorda Leylayı her yerde bulmak kolay

Kralın kızı olmak değil, hamalın kızının hanım efendiliği olay

Üç kuruşa hayatı satanlardan bahsetmeyelim isterseniz

Çocuklarım olmazsa asla diyenin hikayesinin yalanlarını dinlediniz

Hak reva etmiş yaşadıklarına

Bundan sonrasına

Ne

Senden

Öncü nede bir büyük, olur dersiniz.

İsmail Esiner

NeRDeN Şiir Kitabımdan Alıntıdır

MEVLA

Hayata ya bağlayan olacaksın ya da bağlatan konuştuğun kelimeler
Yalan çıkarsa bırak gitsin yaşam
Bas bas bağırırsan duymaz olur kulaklar hayatı gerçekleri ile anlayan yaşar
Allah verdi mi azabı bağırıyor kullar
Ondan sonra
Sen hak etmezsen verir mi?
Mevla
Yaptıklarından sen sorumlusun birde onu anla
Her şeyin sahibi olsan senide yaratan var, onu anmasan şükretmek için zaman var
Her şükürün nasibi olmak önemli
İsmin bedduada geçerse hak razı gelir mi?
Maddiyatı boş ver herkes için maneviyat önemli
Kul hakkı deyip geçme soruldu mu kimse veremez cevabı
Allah bile kula vermiş rızasını
Mahşeri yerde bulacak elbet bir birinin hakkını
Kaçacak yerin yok alemler mekanda
Gitsen de tabisin Allah'a kalsan da
Yüce Mevla ne verirse onu yaşamak zorundasın o anda
Alın yazısı verilmiş dünyada, kaderi sen belirlersin şu alemler cihanda
Yaptıklarından sorumlusun bir bakıma
Dinin ne olursa olsun imana tabisin
Zamanın verdiği kurallar içindesin
Dünyada istediğini yapmakta özgürsün
Ama dönüşün Allah'ın verdiği adrestesin.
İsmail Esiner

DÜN UFAK BİR YAŞAM DİNLEDİM

Mevzuda geçti
Bir baba kızını sevdiği
Genç ile evlendirmedeği için
Kız bunalıma giriyor ve kendini asıyor
Sevilen genç mezarının toprağını
Avuçlarına alıp ağlıyor
Çaresizlikten
Vicdan öyle kötü bir şey ki
Fikrin en büyük yargılayıcısı
Kendi içinizde bin parçaya bölen
Ve böldüğü
Parçalarda kendi kendinize çıkış aramaya çalıştığınız
Bir yer
Ne zaman vicdanın bazı olayları kabul etmediği
Zaman
Dayanılmaz noktalar da
Kabullenmediğiniz ve bu kabullenmeyi
Hiçbir zaman kendinize yediremezsiniz
Ve malum son
Yenik düştüğünüz bir yer
Görülmeyen ama her zaman hissedilen bir
Olay vicdan
Bir süre sonra
Baba
Dayanamadığı kızının arkasından kendini asıyor
Sabah namazı
İnsanın insana engeli ve bu engellerde ki dayanılmaz
Vicdanın bir eseri dünyadan kaçış ama nereye orası bilinmez bir muamma hakim yok,yasa yok,yargı yok,mahkeme
yok sadece kendi kendine verilmiş bir ferman insanın kendi içinde kaçış belki de kimin için nereden kimden vicdan
ruhun verdiği bir sistem ölüm,bedenin içinde vicdan ve ruhun gidişi sadece insan bedenden kurtuldu,ayrılmaz ikili
vücudu terk etti ruh vicdandan ayrılmadı ki!!!!!!!!!!!!!!
İsmail Esiner

ANLAŞILMAK ANLAMAK KADAR ÖNEMLİ

Zamanın içinde yaşam standartlarında konuşulan kelimelerin, insanlar tarafından işine geleni alıp işine gelmeyi bir tarafa bırakması ile çıkmış sanırım.

Toplum bazında okumadan çok dinlemeyi yeğlediğimiz için her şeyi dinliyoruz.

Kulak misafiri olarak insanların arasındaki konuşmaları, her şeyi dinliyoruz.

İyi bir şey; söz dinlemek, bilgilenmek...

İşte gerçek yapı burada başlıyor; dinliyoruz da ne anlıyoruz?

Veya

Ne anladığımızı sanıyoruz...

Sorun anlaşılmamak, anlamamak.

Kelime türetmede bir numarayız ve anlamadığımızı sormak da aynı kalitede.

Bahanelerin içinde 'duymadım ve unuttum' da anlamadığımızın bir yönü.

Söylerken yalan yanlış söylüyoruz

Ve

Söylenen kelimelerin bazılarının yalan olduğu anlaşılıyor.

İşte sorun burada başlıyor.

Konuştuğunuz kişi unutmuyor...

Anlatamıyorsan, anlamamazsın, anlayamazsan, anlatamazsın.

Yalan söylersen,

Yalan söylemeye başladığın yerde kalırsın.

Nerede doğru nerede yanlış söylediğini unutur,

Tekrar yeniden başlarsın anlatmaya...

Anlamak ve anlayabilmek için

Doğruları konuşursun ama önceki söylediklerini bilen kişiler için,

Konuşulanlar anlaşılmalıdır.

İsmail Esiner

Önsöz

Bazen tatlı bazen yaşanan acılardan dolayı kaleme dökülen şiirlerin aşk , sevda ve kinayeli bir geçen yaşam sürecinde ayaklarım üzerinde kalmaya çaba göstermekte zorlanmış olsam da bu hayatı sunan hayatımdaki olan tüm kişilere yaptıklarından dolayı haklarını ödeyemem.

Ve bu yaşantımda aldığım öğütlerden ve derslerden yola çıkacak olduğumuzda konuştuğum ve dertleştiğim insanların aynı ceremeleri yaşaması ve aynı sorunlardan muzdarip olması bence kanıtlanmış bir gerçek olarak yansımasından dolayı gelmişte ve geçmişte vuku bulunan ilelebet insanların bir birlerini anlamasını dilerim. Bazen aynı kelimeleri konuşmak aynı dil aynı lisan paylaşmak bile yetmiyor, kişilerin anlamak istediği gibi düşünmesi düşüncelerinde bazen kısıtlı bazen de geniş çaplı düşünmesinden dolayı fikirler aynı yerde buluşmıyor ve bu buluşmama sayesinde tek söylenen cümle (Anlaşamıyoruz) söylenmesi çabası.

Benim şiirleri mi okur iken içinde hiçbir art niyet yoktur, kalpten gelenlerin beyinde kelimeleri dönüşmesinden oluşan şiirlerdir, içtenlik bulacağınıza eminim burada benim yaşadığımı yazmış aynı benim gibi bir hayat denmesi normal çünkü insanların yaşadığı hayatlar genellikle toplumsal açıdan sahiplendiğimiz kişilerin yaptıklarının aynısı olabilme özelliği var

Bu özellik sayesinde zaman aynı yirmi dört saat, aynı haf- talar aynı günleri aynı yılları yaşıyoruz yaşantıda sadece değişen maddiyat ve dolaşılan mekanlar gerisi her şey aynı sadece kişilerin bedensel olarak şekli farklı.

Yırtılan Kağıt

Yazım tarihi 30 Mart 2013

Bilinmeyen hikayelerden biri

Mektup yazdım hasretliğe kendimce unutulmuş yılların verdiği azap ile kaybolmadım buradayım diye ayrılışımın on beşinci senesi yağmurlu günün ertesi sabahı bakarken pencereden gelen seslerle irkildim ne var ne oluyor dercesine bakarken buğulu camlar arkasında toplanmış kalabalığın arasında biri yatıyor uzun uzadıya kalmayacak gibi tereddüt ettim indim aşağıya kalabalığı yarıp yerde yatan kimdi diye bakmalıydım kendimce kimdi acaba neden bu haldeydi. Nereden gelmişti öğrenmeliydim detaylarını çünkü soruyordum kendi kendime bakıyordu kırpmadan gözlerini gökyüzüne yabancı değil ama kimdi içim acıyordu garip bir duygu vardı neydi ama neydi bu duyguyu bana yaşatan anlamadım çekilen üç beş kişiden sonra vardım yanına aman Allah'ım bu gözler mavi derinliklerin okyanusların içi biliyordum hatırlamıştım hiç unutmamıştım ki zaten kendi kendimi kandırıyordum aslında az önceki düşündüğüm kişi bu kadar seneden sonra ve kapı önünde bir anda üşüdüm soğuk terler döküyordum o işte o idi senelerden sonra karşımda ve yerde yatıyor toplandım kaldırdım yerden sersemlemiş aç olduğunu söylemeye çalışıyordu kısık sesle zar zor oturdu sandalye ye

Yemek yemek dediğini hatırlıyorum dakikalar sonra kendine geldi saatler sonra görünce şaşırıldı ne işin var burada diye anlattım başından geçen olayları keşke sen görmeseydin diye mırıldandı kısık sesle anlat dedim ne oldu neden bu haldesin başladı anlatmaya senden sonra evlendim hayırsız biri ile unuturum diye keşke unutmasaydım da hep aklımda kalsaydın neden yaptım ki diye hala söyleniyordu evlendikten sonra adam unuttu beni iki yıl sonra çekti gitti bilmiyorum nerelerde şimdi tek başıma kaldım koskoca şehirde bir çocuk ve kayın peder kayın valide yaşlı kişilerdi bırakamadım kendi haline çalışmaya başladım Allah tan ev kira değildi kıt kanat geçiniyorduk güzeldi düzenimiz kayın peder öldü önce sonra kayın valide tek çocukla kaldım kendi başıma seviniyordum hiç değilse başımı sokacak bir yer vardı bir sabah kapı çalınınca anlaşıldı satmış hayırsız koca mirasa düşen evi üzüldüm üç kuruşa vermiş canım iki katlı evi kendi yüzünü görmedim Birde işten çıkardılar o sene ev yok sığınmışız harabe bir yere pencere yok kapısı kırık çatı sağlamdı Allah için neden olsa yaz günü bulacaktım kışa kadar bir yer kendime eş dost bakıyor çocuğa hiç değse o açıktaki değil gündüzleri diyordum iş ararken kendime akşamüzeri almaya gittiğimde evladım nerden bulduysa bulmuş bakamıyor diye ilam almış mahkemeden polislerle almış gitmiş çocuğu duyunca kapı önünde yığıldım olmaz olamaz dedim feryat ediyor sokaklarda bağırarak onu arıyordum ama yok bulamadım...

Peşine düştüm bir sene oldu bana şehir söylüyorlar hemen gidiyordum bulmaya yavrumu ne iş kaldı bende nede hal en sonra burayı söylediler çıktım geldim iki gündür işten de çıkardılar bir şey yemedim en son yürüyecek takatim kalmadığını düşünürken dedi hatırlamıyordu gerisini eve çıktık beraber mahvolmuştuk belli idi halinden ben olsam ben bile biçare düşerdim diye düşündüm bir ara uğraştık senelerce boşanması için adam ne hikmetse alınacak bir diyeti varmış gibi bırakmıyordu peşini işten çıkartıyor yemek yememesine bile engel olacak şekilde kovduruyordu her yerden ben bile bulmak sormak istemiştım neden yapıyorsun diye o kadar gaddar olunur muydu bilmiyorum bu acı bu ızdırabı kim çeker diye düşündüm gecelerce bulamadım cevabı iş dönüşü çaldım zili bakan yok kapıya girdim içeri seslendim cevap vermiyordu kendi kendime sordum acaba gelip götürdü mü kocası diye bilmiyordum tanıımıyordum ki kim kimin nesidir adam söylenerek geziyordum odaları kapıyı açınca anladım acı gerçeği artık dayanacak gücü kalmamış isyan etmiş belli ki ipin ucunca sallanıyordu cansız bedeni ürperdim neden dedim neden niye yaptın böyle bir şeyi ilişti gözüme masada duran kâğıt parçası örgendim diyordu her şeyi gerisi zaten yırtılmış atılmıştı bakmadığım yer kalmadı gerisi neydi kâğıdın yırtılan gerisi nerede bulamadım yırtılan parçanın gerisi seneler geçti unutulmuştu artık her şey giden gitmiş kalanlar devam ediyordu hayat, oturuyordum güneş batmak üzere nerede ise, kapı çalındı gelen o çocuktan o çocuk annemin notunun geri kalan yırtılan parçasını getirdim sanki kaynar sular döküldü üstümden başım döndü aniden evet dedim evet babası ölmüş üstünde benim adresim varmış birde not annenin yırtılan kâğıdın parçası diye aldım okudum gerisinde yazıyordu senmişsin sebebi rüyamda seni sayıklamışım bir gece ondan bırakmış beni diye yazıyordu bu zaman kadar kimle evlendin diye sormamıştım yüreğim dağlanmasın diye oda söylememişti ya işine gelmedi yâda çekindi Hani vardı ya senin en iyi dostun arkadaşın düşündüm aklıma gelen bir kişi idi oda böyle bir şey yapacaktı haaaaa

Aklıma bile gelmezdi ne kadar doğru dürüst birisiydi her zaman derdi arkadaşım bu evlenip de eşine ızdırıp çektirenleri var ya tek tek sopalayacaksın demek insan bu kadar dediğinin arkasında durmayacak kadar olabiliyormuş vay be dedim kendi kendime dünya o kadar kalles ki neler yaptırıyor insana
İsmail Esiner

Düşüncesizliklerde yaşadık biz senelerce
Aklımız ermediği kavramlarda yol aldık
Bilinmeyen denklemlerle savaştık
Kalbimizin verdiği doğrultuda
Sevgiye koştuk her zaman

Unutmadık unutamadık
Aşk ve sevgiye koşan yolu
Bilinmezleri yaşadık bilmediğimiz
Görmediğimiz mekânlarda

Yeri geldi cořtuk yeri geldi ađladık
Ama yıkılmadık hep ayaktaydık

Savaştık senelerce kendimizle bile
Düşündük geceler boyu
Neden ve neden böyle diye
Kahır ettik olmaz olsun dedik
Dođruyu yanlış biz seçtik
Bilinmezliklerin ve olmazlıkların
Ortasında biz
Kader denen yolu
Acıların içinde anlamsızlık doğru mu?
İsmail Esiner

ÇIĞLIK

Okuldan aldılar beni evleneceksin diye söylediler ve o zaman konuşamadım doktora götürdüler küçük dilim içine kaçtı diye ve kimse söylemedi doktora evleneceği mi?

Yaşım daha on iki okulda oyun oynayan çocuklardan birisi idim oysa benim içim deki hiçbir şeyi kimse bilmiyor yaşadığım olayda benim için kıyamet kopuyor ulaşacağım kimse yok tutunacak el bulamıyorum akılıma gelmezdi ki böyle bir olay Çocuğum nasıl düşüncelerim olur ki okumak istiyorum hayallerimde ama ben gelin oluyordum Bazılarının istediği şekilde

Evlenecek olduğum kişi askerden gelmiş ve aramızdaki yaş farkı düşünülmemiş daha buluş çağında bile değilim. Düğün yapıyor eğlenceler pür neşe herkes eğlence peşinde oynayanlar haklılar düğün var o gün Düğün çocukluktan kadınlığa geçiyorum genç kızlığı mı görmeden düğün var düğün Düğün sona erdi. Akşamında

Bir odaya götürdüler beni hayatımın dehşetini yaşadım ve sesim yine kesildi 2 ay konuşamadım bir küçük yastığım vardı geceleri o yastığı ağzımı dayayıp çığlık çığığa bağırdım sessiz sedasız İnanır mısınız keşke diyorum bende genç kız olsaydım ergen olduğum zaman gidip gizlice anneme söyleseydim sımsıkı sarılsaydı bana benim kızım artık büyüdü deseydi ama yok her şey buruk simsiyah bir perdem var geçmişime dahi hiç hatırlamak istemiyorum o geçmişini ama unutamıyorum ki yırtamıyorum o perdeyi o karanlık geçmişin ızdırıp verici günleri hala hafızamda bir derin çizgi

Aradan bir kaç ay geçti sesim düzeldi hamileydim beşinci ayında düşük oldu çaresizlik çok zor biliyor musunuz iyi de olmuştu aslında kendime bakamıyorum o günah sıza nasıl bakacaktım ben çocuk o benden bir çocuk aradan baya bir zaman geçti sözüm ona toparlanmaya başlıyordum çocukluktan çıkmış kadın olmuştum düşük olmasa dört ay sonra anne olacaktım. İnanması güç ama ne yazık ki gerçek yaşadıklarım

Köye dikiş nakış kursu açtılar, bende zar zor izin aldım gitmeye başladım ve çok iyi şeyler yaptım gel zaman git zaman sergimiz geldi güzel bir belge aldım Kaymakam bey özel olarak benim için geldi. benim için gurur verici bir olay kimin için sadece benim için Kimseye bir şey söyleyemiyorum ölüm korkusu bu arada söylesem nereye ve kime gideceğim çocuğum çocuk bildiğim tek güvendiğim annem var ama oda kısıtlı yaşantısı içinde

Yaptıklarım sergide birinci olmuştu ve bana öğretmenlik teklif etti nakış öğretmenliği tabi sadece teklif de kaldı. Kaymakam gitti ve kâbusum başladı Baya bir şiddet gördüm sen kimsin ki öğretmen olacaksın benim istemediğim yerde diye o gece beni karanlık bir odaya kilitledi Sabaha karşı amcası fark etti beni tabii sabaha kadar gözümü kırpmadım hiç karanlık oda dan çıkarıp evine götürdü uyudum ve bir rüya gördüm ama onu anlatmam ilk defa güzel bir şey olmuştu hayatımda rüya da olsa güzeldi.

Ve o gün amcasının evinde kaldım akşama doğru gelip beni eve götürdü tabi yine şiddet dayak ve o gece yine kâbusum oldu zorladı beni nefretim öfkem kinim daha bir çoğaldı

Kendimden bile nefret ediyordum yıkamıyordum karşı koyamıyordum ama yinede o dehşeti atamıyordum üstümden iğrenç olduğumu hissediyordum harammışım gibi tiksiniyordum ama hiç bir çarem yoktu ve o geceden sonra yine hamile kaldım tabi yine düşük ondan sonra doktora götürüldüm, çocuk bu dedi doktor çocuk bedeni taşıyamaz tabi oda sorun oldu işte offff

Ben kadındım ve çocuk vermeliydim kimse beni anlamıyor evlendiğim adam çocuk istiyor zaten ben kendim çocuğum konuşma hakkım yok sadece istediğini yapacağım ve ne derse onu yapmak zorundasın o ne derse yoksaa Eziyet işkence dayak gerisi...

Aradan baya zaman geçmişti dört yıl olmuştu artık büyüyordum anlayabiliyordum her şeyi geçte olsa Kayın pederim benim en büyük destekcimdi severdi beni sanki beni isteyen adam değildi bana yapılan eziyetleri görünce insafa geldi bilemiyorum düşüncelerini tabii gördüğü yerde kollardı. Allah rahmet eylesin mekanı cennet olsun

Bir Öğlen zamanı idi oturmuşlar çay içiyorlar seslenmiş bana benimkisi bende duymadım tabi o sinirle geldi sobanın üstündeki kazanda kaynamış su vardı ve o sıcak suyu benim sırtımdan aşağı döktü O acının tarifi mümkün değil anlatılmaz sesimi çıkaramadım kime çıkaracaktım sesimi o işkenceyi eziyeti ve tüm insanın dayanabileceği her şeyi yaşıyordum ölmediğim sürece Yandım tabi diri diri

Kayın pederim çıktı ne yapıyorsun dedi ama o kaynar su sirtımdan aşağıya yakmıştı beni dur yapma deseler bile nafile kazandaki kaynar su benim bedenimin üzerinde

Annem geldi ve anneme ne dedi biliyor musunuz?

Yeleşti takıldı sakar beceriksiz dedi üzerime sıcak su dökmüştü, ben şok oldum şaşakaldım

O gece annem yanımda kaldı güya gece saat bir e kadar bizi yalnız bırakmadı tabi önceden uyardı bir şey söylersen yine geceyi karanlık odada geçirecektim cahillik başa bela korktum yine konuşmadım
Var ya dal gibi titriyorum böyle hem korku hem acıdan off off yanmak nasıl bir şey bir bilseniz

Yaralarımın iyileşmesi zaman aldı neredeyse bir ay vücudumdaki yanıklarla uğraştım o acı var ya unutulmaz
Ya ben anlayacağın diri diri canlı canlı yandım

O esnada kayın peder hastalandı

Tabi millet gelip gidiyor hasta ziyareti

Şimdi de kıskançlık başladı iki arada bir derede kaldım yine

Sorunlarım daha da çoğalmıştı yine şiddet dayak çaresizdim ölmeye karar verdim artık gücün yoktu güçsüzdüm her şeyi bitirme noktasına gelmişim

Canımdan bezmiş artık kendimce nereye kadar yeter artık diyordum.

Misafirler akşam yemeyi yediler ben yatacağları yatakları kurdum tabi benim kafam başka yerde neyse saat on bir e geliyordu ortalık yatıştı odadan çıktım nereye gidiyorsun dedi babana bakmaya gidiyorum dedim bu saate dedi hep yaptığım şey dedim gene sinirlendi öfkeleni ben titriyorum korkuyorum elim ayağım çekildi yine

Tamam git bak dedi ben ölüme gidiyordum

Çıktım odadan ayaklarım çıplak tı arkamdan bağırarak geri çağırdı beni ve

Ve

Soba yanıyordu odanın içinde

Maşayı ateşe koymuş eline aldı o kızgın maşayı ayağının altına kızgın maşayı bastırdı, şimdi git dedi Döndüm baktım niye yaptın dedim pişkin pişkin gülerek canım öyle istedi dedi

Zaten ben o anda

Tır tır titriyorum

Benim kafam başka yerde tabi ölümü göze almışım, kim düşünür kızgın maşa ile dağlanmış ayak tabanım yanıyor kızgın demirin değdiği yer

Ve çıkıp gittim odadan alışmıştım artık bedenim yanmaya dağlanmaya ızdırap acı görmeye

Benim babam kırk geçkin yaşında vefat etti eğer hayatta olsaydı hiçbirini yaşamazdım bu kesin

İzin vermezdi babam

Kendimi asmaya gidiyorum intihar edeceğim odanın kapısını açtım

Benim babam kanlı canlı karşımda görür görmez zaten şok oldum ipi masaya bıraktım gayri ihtiyari bir vaziyette

Yüzüne bakıyordum babamın ve elindeki ipi fark ettim

Masaya koyduğum ip elindeydi

Babam bana kızım sen bu kadar aciz misin bu kadar güçsüz müsün bu kurtuluşun değil ki dedi, sıcaklığını hissetim bir an elini omzumun üzerinde idi ipi elinden yere attı ve babam beni o odadan dışarıya çıkardı.ben şaşkın vaziyette odanın dışındaydım ne oldu hiç anlam veremiyordum

Bir daha geriye döndüm o odaya ip e baktığımda ip kapının arkasında çiviye asılı vaziyette duruyordu. Ve o an acımı anlatamam tabii,babamın ne işi vardı o odada babam gelmiş benim yanımda Şaşkınlığımı yine attım üzerimden kızgın maşanın basıldığı yerin acısını hissettim, yaralıyım sağ ayağım su toplamıştı sızlıyordu

Ben o an başkasının zulumü yüzünden kendimi öldürseydim diye düşünüyorum arkamdan ne diyecekti zulüm çektiği mi kim bilebilir ki,o kadar acıyı ben çektim kimin haberi var ki çoğu acıları kimse duymadı ki ben ve acılarım biliyor o kadar işkenceyi dayağı şiddeti sonradan düşünüyorum aklıma geliyor intihar etseydim hafta hazırda benden habersiz yazılacaktı arkamdan uygunsuz ne yapmış ki intihar etmiş derlerdi o an kendi kendime o soğukta dışarı da oturdum.bu sefer düşünmeden soğuk bile işlemiyordu

Zaten soğuktan değil işkenceden dayak ve şiddetten titriyordum hep ,soğuktan titrediği mi hatırlamıyorum bile Sonra kendime geldim

Bir yandan korktum bir yandan da ne yapacağımı şaşırdım ben ölmeye gidiyordum

Babamı gördüm

Bu işkencelerden kurtulmaktı istediğim odanın kapısının arkasında babam

Bu neydi şimdi babam öleli yıllar olmuştu bu neydi

Eziyetlere devamın işareti mi yoksa ne idi şimdi

Anlayamadım anlamadım da

Biraz daha zaman geçti zaman dediğim yarım yıl

Babasının vefatından sonra kendine çeki düzen vermeye başladı

İş güc derken benimle uğraşmayı bıraktı iyi de olmuştu kafam azda olsa rahattı artık çocuk doğdu yıllar bir birini kovaladı

Dört buçuk yıl sonra kızım oldu. Gün geçti devran döndü öyle öyle bu güne geldim işte çocukların okuması ile bende

kendimi onlarla geliřtirdim biraz

Dördüncü sınıf ta bırakmıştım çünkü okulu

şimdi en büyük destekçim çocuklarım büyüdüler artık beni ezdirmiyorlar çok şükür onlar benim gururum

Ne var ki çektiğim acılar yok olmuyor kimseye anlatamıyorum bende sır olarak kaldı yaşadıklarım

Hala annem bile bilmiyor ne çektikleri mi?

O zamanın çocukluk korkusu mu üzerimdeki bilmiyorum

O kadar gördüğüm şiddetin dayağın işkencenin kalan izleri de olabilir belki

O çığlıklarım hep kulaklarımda çınlayacak ,yastıkla aramadaki çığlıklarım hep ben duyuyorum

En acısı da o ya o çığlıkları sadece ben duydum

Ben o çığlıkları atar iken benden başka kimse yoktu yanımda birde her şeye şahit olan Allah'ım vardı Sabır güç kuvvet veren Rabbimdi neyin imtihanı idi bilmiyorum ama ben bu imtihanı yaşayıp verdim şu yalan dünyada çocuk olarak başladı bana çizilen kader miydi alın yazısı mı bilmiyorum ama bu kaderi ben istemedim beni bu kaderin içine itildim haberim olmadan çocuk olarak hatta çocuk gelin olarak itildim.

şimdi ki zamanda

Tiroit hastasıyım; astım atak hastası oldum bunlara benzer bir çok şey var geçmişin travması içinde yaşadıklarım

kolay değildi de zaman ilaç derler ya

Şöyle dönüp bakıyorum da gençliğimin en güzel yılları heba olup gitmiş ve canım acıyor niye ve kimin için orası işte muamma

Babasız olduğum için miydi yoksa başkaların keyfi için miydi bu zulüm bu eziyet

Ahh diri diri yaktılar beni

Hem bedeni mi hem çocukluğu mu hem gençliği mi hem de bende ki beni yaktılar acımadan utanmadan sıkılmadan

Oysa bende insandım. Onun gibi vicdansız olmasam da

Bende insandım diri diri yakılsam da yansam da...

Bende insandım...

İsmail Esiner

Sen Şiir Olsan Şairdi Sevmeler

Sen kapat gözlerini hayal et şimdi
Birde düşün insan için sevmeler nasıl şekillendi
Kaybolan tüm ümitlerin içinde bir el uzansa
Gelse ne yapardın onu düşün düşün şimdi
Bir şekilde yılları katladım koydum valize
Kaldırdım gardırop üstüne hatırlanınca alınsın diye değil
Naftalinlenip saklansın diye belki de
Anlatsam anlayacak hal kalmaz
Anlaşılmaq için insan insanı aramaz
Hislerin geçtiği bölümler var devre devre
Kaybolmanın şekli bile farklı insanın içinde
Mutlu ol mutlu kal kal hep kendi içinde sevmeleri bir kenara bıraksak bile
Yıldızlar uzakları hatırlatır gözlerin içinde
Gökyüzünde sevda sevdalanmak âlemin içinde

Sen anlat dedin ben senin ayağının altına kelimeler serdim
Yavaş yavaş basma hangi kelimeler anlattı seni
Ayakkabı numarasının izi çıkmasın şimdi
Koşma dur bekle yetişemezsin sevdanın içinde geçen kelimesine
Aşk deyince duran kimler kaldı, kimler kaldı içimizde

Sen yavaş yürü hisler bozulmasın sevdayı sevmeyi anlamayan kalmasın
Bana gelirken iki cümle ile gel ya sev ya sevme sevmelerin için de kaybolan
Sevgililer nerede
Bir öpücüğe dünyayı verdik sever iken kendimizden geçtik acıların katmer olduğu günleri çevirip çevirip tekrar yaşamayı seçtik
Bana ölmeyi hatırlatma gülmelerin içinde ne orkideler gönderdim sevmeler çiçek misali
Aşklar sustu kelimeler sustu tüm cümleler susmuşluğumuzla kaldı her bir sözler aklına gelince sevmeyi göster
Sen anlat dedin içinden ben sana söyledim nasıl söylesem şarkı gibi gelme bana
Şiir gibi okumalarım var benim sen şiir olsan şairdir sevmelerim
Yüreğim pamuk kaplı bedenim taştan kayadan sağlamdı duygusallığım kelimelerde
İnsanlığım hep bir yerde saklı tutun sana gözlerimden tutun sana ellerimden tutun sana
Sana söylüyorum bir nefes çek derinden derinden uykusuz gecelerimi bir anlata bilsem

Ağla ağla birde benim için ağla damlalar kayaları bile yok eder zamanla
İçinin acıdığını mı damlaların yıprattığını mı yandırdım anları mı söyleyeyim izlerin taşıdığını
Kalbin içinde sevmek bile acı veriyorsa bir gönül-e dokunma sağdan geç solum zaten yıkılmış bir biçimde
İsmail Esiner

Sır Olmaktan Çıkan Gizlilik

Kaybolmuş hayatın hikâyesini yazmak basit yaşananlar her zaman düşündüklerin ile birlikte gider kayıp ettiğin yıllar içinde herkes yaşar geçer gider kalanlar sadece yaşadıkların ve yaşattıklarındır Bakma öyle hayatımı yazsam roman olur lafına kimin ki roman değil ki

İnsanlardan gördüğün sadece yaşadıkların yaşattıkların

Ta ki insanları tanıyınca ve kelimelerinin yalan olduğunu anlayasıya kadar sadece gözlerine bakıp sorulara cevap verenlerin ne demek istediğini anlamaktır

Beş dakika demiyorum otur gün boyunca yaşadıklarını şöyle bir kenara yaz her aklına gelen geçmişte ne yaşadıysan tek tek not al

Ve not aldıklarının altına neden izin verdim acaba diye bir not yaz cevabını bulursun hayatın sana izin vermeden kim ne yaptı onu bir düşün ve bir gün sonra tekrar oku ve hepsini yırtıp çöpe atarsan benden başkası değil dersin

Ama kendine anlatamazsan işte o zaman yeniden düşün neden diye

Yaşadığın hayat içinde kimlerle konuştun neler dinledin ve bu dinlemelerde aklında kalan hangi hayat hikâyesiydi

Oda ayrı bir çelişkili düşünce

Milyonlarca insan dinledim hepsinin hikâyesi aklımda ne anlatılırsa şunu da söyleyeyim sır denilen şey söylenmeyen kelimelerdir

İki kişinin bildiği sır değildir denilen söylem tek kişinin bildiği düşüncedir o zaman sır olmaz kendi içinde tutuyorsan o sadece senin bildiğin hayatının yaşantısıdır

Biri ile paylaşılmadıktan sonra değil fazla kişi ile paylaştığın zaman sır olmaktan çıkan gizlilik

NOT:(İnsanlar nasıl anlamak istiyorsa öyle okuyorlar böyle bir durumda noktanın virgülün anlamı kalmıyor O yüzden noktalama işareti kullanmıyorum)